

*S mikor sirba dőlt Petőfi, e lobogó földte:
Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte...*

*Piros színe piros vérünk idők tengerében,
A fehér az Igazságunk, hogy úgy lesz, mint régen.
A zöld Remény, hogy hitünk semmi ki nem ölte:
Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte.*

*Lengj, lobogj szent talizmánunk, a Kárpátok ormán,
Vess tüzet a szíveinkbe, sikolts, mint az orkán.
Hatvanhárom rózsánk egygőze Szent István kötötte,
Szétszaggatták. E jelvénnel kössük ismét össze:
Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte.*

Kiss menyhért.

Zászló alá!

*Kibontva már a zászló,
Magasan leng, lobog.
Habselyme szűzfehérén
Az ősi jel ragyog:
A Szent-Király keresztje,
Hős László cimere...
Fel! Álljatok alája, —
S vihar nem tépi le!*

*Ó, gyűljetek alája,
Ti, vérző magyarok:
Kinek még él a hite
S a lelke hűn zokog,
A Nagyasszony néz rátok —
És biztat mosolya:
E jellel győzni fogtok!
El nem buktok soha!*

*Ha sóhaj az életed,
S a büszke szív törött,
S úgy érzed, szörnyű végzet
Hord gyászt e hon fölött,
S ha könny a gyöngyöd, kincséd,
S holt jaj a vig remény,
Jőjj, himnusszal az ajkon,
S a Jajjal szembe kélj!*

*Ha dus ölében ringat
S úgy dédelget a lét,
Hazádra gondolj: — s érte
A kelyhed zúzd ma szél!
S te, árva, üzött vérem,
S ti ezren szenvedők,
A sebeket hozzátok...
Építsünk szebb jövőt!*

*A szűz Máriás zászló
Szent-büszkén leng, lobog,
Kigyulladnak a máglyák
S a hívő csillagok...
A kettős kereszt ormán
Új hajnal bibora,
Fel, férfi szívvel, harccal!
S nem veszünk el soha!*

Birinyi József.

